

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Almanov Grygoriy XXXXX, (cetățean al Ucrainei) născut la XXXXX, originar din XXXXX domiciliat XXXXX, locuitor temporar XXXXX și

Ampatzidis Nikolaos XXXXX, (cetățean al Greciei), născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat XXXXX, locuitor temporar XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.11.2016 – 10.05.2017;

Instanța de apel: 02.06.2017 – 25.06.2018;

Instanța de recurs: 19.10.2018 – 30.01.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Cahul (sediul Central) din 10 mai 2017, Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani.

S-a dispus încasarea în mod solidar din contul inculpaților în beneficiul statului a sumei de 214615 (două sute paisprezece mii șase sute cincisprezece) lei, 15 bani, ceea ce constituie contravaloarea mijlocului de transport model „Setra 215 HDS”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, care a fost utilizat la săvârșirea infracțiunii.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos, la 01 octombrie 2016, ora 10:05, urmărind scopul trecerii ilegale peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, obiectelor și a altor valori în proporții deosebit de mari, acționând de

comun acord și prin înțelegere prealabilă, traversând frontiera vamală a Republicii Moldova prin postul vamal „Cahul – Oancea” la volanul mijlocului de transport de model „Setra 215 HDS” cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe itinerariul Atena - Kiev, prin declararea neautentică în declarațiile vamale, intenționat au introdus ilegal pe teritoriul vamal al Republicii Moldova: 1881 icoane și iconițe; 18 cruciulițe; 70 cutii și 25 de sacoșe cu cauciucuri pentru vulcanizarea anvelopelor; 6 telefoane radio; 116 cutii cu bomboane; 23 scurte de iarnă; 284 litri de ulei de măsline; 150 kg de măsline conservate și trei saci cu condimente „oregano”, mărfuri și obiecte a căror valoare estimativă constituie suma de 1293700,63 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Acțiunile inculpaților Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos au fost încadrate în baza art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, conform indicilor: *contrabanda, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, obiectelor și a altor valori în proporții deosebit de mari, prin declararea neautentică în documentele vamale, săvârșită de două persoane.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpaților, condamnați în baza art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, să le fie stabilită pedeapsa închisorii pe termen de câte 4 ani, fiecăruia, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În argumentarea apelului acuzatorul de stat a invocat, că pedeapsa aplicată inculpaților cu suspendarea condiționată, nu va atinge scopul restabilirii echității sociale și corectarea condamnaților.

A susținut apelantul, că conform prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, inculpații au săvârșit o infracțiune care face parte din categoria celor grave, iar careva circumstanțe atenuante în privința inculpaților nu au fost stabilite.

Articolul 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, prevede pedeapsa închisorii pe un termen de la 3 până la 10 ani, iar pedeapsa de 4 ani închisoare, cu executare reală, este la limita pedepsei minime prevăzută de norma incriminată.

A mai remarcat, că atât la etapa urmăririi penale, cât și în cadrul cercetărilor judecătorești, Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos vina nu au recunoscut, au încercat să inducă în eroare atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată; infracțiunea comisă de inculpați a fost pregătită și executată cu un plan bine determinat, aceștia fiind convinși, că chiar dacă vor fi descoperiți, o să scape de pedeapsă pentru acțiunile sale; din comportamentul inculpaților, care nu au manifestat căință sinceră și nu au loc permanent de trai sau chiar temporar în R. Moldova, rezultă, că ei nu o să execute pedeapsa stabilită de instanță, condamnarea cu suspendare condiționată a fost aplicată de instanță nejustificat.

3.1. La 19 aprilie 2018, inculpații Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos au depus cerere de apel, iar prin încheierea Curții de Apel Cahul din 16 mai 2018, aceasta a fost considerată ca fiind depusă în termen.

Apelanții au solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece sentința este neîntemeiată, ei nu au comis infracțiunea prevăzută de art. 248 Cod penal, întrucât sunt doar șoferii autobuzelor de rută

Atena-Kiev, iar la punctul de trecere aveau doar lucruri personale, pe care le-au declarat.

Apelanții au menționat că în autobuz se aflau 19 pasageri, care la fel au îndeplinit declarația vamală, dar ei nu au fost audiați de prima instanță, în afară de pasagerul Cebanu Nicu, astfel, în lipsa declarațiilor pasagerilor nu se poate de stabilit vinovăția lor, iar prima instanță neîntemeiat a respins demersul cu privire la audierea persoanelor date care s-au aflat în ruta Atena-Kiev la 01 octombrie 2016.

Apelanții au solicitat audierea în calitate de martori a persoanelor care au depus declarațiile vamale, și anume pe Leoghenikaia Alia, Almanova Rozalia, Bulașova Valentina, Șevcenco Tatiana, Atcozianova Anna, Melichean Izabela, Todorova Anna, Palii Anna, Șevcenco Liubovi, Zivolenco Iurii, Trofimișina Liudmila, Miteva Anna, Kriukova Valentina, Leghenchii Serghei, Ivanova Vitalina, menționând că anume aceste persoane au transportat lucrurile și obiectele confiscate, totodată considerând că nu pot fi admisibile declarațiile colaboratorilor vamali (Goroșenco Dumitru, Simcov Ion, Ceban Mihail, Ghețiu Sergiu) întrucât aceste persoane au efectuat acțiunile inițiale de percheziție a automobilului, reținerea mijlocului de transport, verificarea declarațiilor vamale a pasagerilor autocarului, ce au servit la pornirea urmăririi penale.

La fel, au solicitat audierea colaboratorilor vamali care au efectuat verificarea automobilului model „SETRA” n/î XXXXX, declarațiilor vamale a pasagerilor nominalizați.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 iunie 2018, au fost respinse apelurile și menținută sentința.

4.1. În argumentarea deciziei, instanța de apel a statuat, că deși inculpații Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos nu și-au recunoscut vinovăția, din examinarea probelor directe și indirecte administrate în cauza penală, rezultă că, aceștia au conștientizat actele pe care le-au comis, gravitatea acestora și penalitatea lor, privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că vina inculpaților a fost confirmată prin declarațiile martorilor Ciobanu Nicu (f.d. 57-58); Ceban Mihail (f.d. 55-56); Goroșenco Dumitru (f.d. 52-54); Ghețiu Sergiu (f.d. 50-51); Semcov Ivan (f.d. 49); Celac Dumitru (f.d. 210, vol.II), precum și prin înscrisurile din materialele cauzei penale: raportul-denunț întocmit de inspector superior SEM „SUD”, Ceban Mihail din 01 octombrie 2016 (f.d. 5, vol.I); procesul-verbal privind efectuarea controlului vamal de către Echipa mobilă nr. 84 din 01 octombrie 2016 și anexa nr. 1 (f.d. 7, 9-12, vol.I); procesul-verbal de reținere a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal din 01 octombrie 2016 (f.d. 8, vol.I); Anexa nr. 1 la procesul-verbal nr. 84 din 01 octombrie 2016 privind efectuarea controlului vamal de către echipa mobilă (f.d. 9-12, vol.I); declarațiile vamale depuse la 01 octombrie 2016 de Leoghenikaia Alia (f.d. 22, vol.I), Bulașova Valentina (f.d. 24, vol.I), Șevcenco Tatiana (f.d. 23, vol.I), Atcozianova Anna (f.d. 26, vol.I), Melichean Izabela, Todorova Anna, Ciobanu Nicu, Miteva Anna (f.d. 35, vol.I), (f.d. 34, vol.I), (f.d. 29, vol.I), (f.d. 27, 28, vol.I), Palii Anna (f.d. 30, vol.I),

Șevcenco Liubovi, Sivoloenco Iurii (f.d. 32, vol.I), (f.d. 31, vol.I), Trofimișina Liudmila (f.d. 33, vol.I), Criucova Valentina (f.d. 36, vol.I), Leoghenchii Serghei (f.d. 37, vol.I), Ivanova Vitalina (f.d. 38, vol.I); procesul-verbal de examinare a documentelor din 10 octombrie 2016 (f.d. 41-44, vol.I); raportul Secției venituri și valoarea în vamă din cadrul Biroului vamal Chișinău (f.d. 47-52, vol.I); procesul-verbal de ridicare (f.d. 55, vol.I), procesul-verbal de examinare din 11 octombrie 2016 (f.d. 56-60, vol.I); ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 11 octombrie 2016 (f.d. 61, 62, vol.I); procesul-verbal de ridicare din 06 octombrie 2016 (f.d. 65, vol.I), prin care din cadrul Direcției Monitorizare și Informare a Serviciului Vamal, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. N. Starostenco nr. 30, au fost ridicate înregistrările video efectuate la data de 01 octombrie 2016, în perioada de la ora 08:00 până la ora 10:35, din cadrul postului vamal „Cahul-Oancea”; procesul-verbal de examinare din 12 octombrie 2016 (f.d. 66- 68, vol.I); ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 12 octombrie 2016 (f.d. 69, 70, vol.I) potrivit căruia s-au recunoscut în calitate de corp delict, mijloacele purtătoare de informație DVD-R capacitatea de 4,7 GB și numărul seriei XXXXX în număr de opt unități sigilate într-un plic al Serviciului Vamal; procesul-verbal de examinare din 19 octombrie 2016, cu tabel fotografic (f.d. 73-85, vol.I), prin care au fost examinate loturile de marfă reținute conform anexei la procesul-verbal de reținere din 01 octombrie 2016, care se află în unitatea de transport de model „Setra 215 HDS”, cu numărul de înmatriculare XXXXX; procesul-verbal de examinare din 19 octombrie 2016 (f.d. 86-90, vol.I), cu tabel fotografic, prin care a fost examinată unitatea de transport de model „Setra 215 HDS”, cu numărul de înmatriculare XXXXX; ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă corp delict din 19 octombrie 2016 (f.d. 91, vol.I); informația Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Biroul Vamal Sud (f.d. 46, vol.II).

Analizând probele enunțate în ansamblu, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, just a stabilit vinovăția inculpaților Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal.

Instanța de apel nu a administrat probe noi, în afară de audierea suplimentară a martorului Celac Dumitru, inculpații renunțând la audierea martorilor (pasagerilor) menționați în cererea de apel, iar ca urmare a considerat că probele cercetate, oferă probe suficiente în sprijinul constatării vinovăției inculpaților de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, conform indicilor: *contrabanda, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, obiectelor și a altor valori în proporții deosebit de mari, prin declararea neautentică în documentele vamale, săvârșită de două persoane.*

Cu referire la argumentele inculpaților precum că, sentința în cauză este una neîntemeiată și pasibilă casării, instanța de apel a menționat, că prima instanță a adoptat o soluție corectă și motivată, iar în corespundere cu jurisprudența și practica CtEDO, art. 6§1 din CtEDO, a preluat integral motivele

din sentință (*Van de Hurk vs. Olanda, 19.04.1994, pct. 61, Albert vs. România din 16.02.2010, pct. 37*).

Instanța de apel a apreciat critic afirmația inculpaților din cererea de apel prin care au susținut că ei nu au comis infracțiunea prevăzută de art. 248 Cod penal, întrucât sunt doar șoferii autocarului de rută Atena-Kiev, iar la punctul de trecere ei aveau doar lucruri personale pe care le-au declarat, menționând că în speță s-a demonstrat cu certitudine că, Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos la 01 octombrie 2016, prin declararea neautentică în declarațiile vamale, intenționat au introdus ilegal pe teritoriul vamal al Republicii Moldova 1881 icoane și iconițe, 18 cruciulițe, 70 cutii și 25 de sacoșe cu cauciucuri pentru vulcanizarea anvelopelor, 6 telefoane radio, 116 cutii cu bomboane, 23 scurte de iarnă, 284 litri de ulei de măsline, 150 kg de măsline conservate și trei saci cu condimente „oregano”, mărfuri și obiecte a căror valoare estimativă constituie suma de 1293700,63 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari, fapt dovedit prin declarațiile martorilor Ceban Mihail, Goroșenco Dumitru, Ghețiu Sergiu și Semcov Ivan, care atestă că, în cadrul controlului documentar și controlului fizic detaliat al autobuzului, în compartimentul marfar s-au depistat declarate neautentic în documentele vamale bunurile ridicate, iar din procesul-verbal de ridicare din 01 octombrie 2016 și anexa nr. 1 se atestă că, de către ofițerii echipelor mobile a fost supus controlului vehiculul model „Setra 215 HDS”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, iar în rezultatul controlului fizic și documentar realizat, s-au depistat mărfuri conform anexei nr. 1 la prezentul proces-verbal, introduse pe teritoriul Republicii Moldova prin declarare neautentică.

Mai mult, prin procesul-verbal de examinare din 10 octombrie 2016, au fost examinate 17 declarații vamale DV-6 din 01 octombrie 2016, completate de pasageri și foaia de parcurs nr. 16459 unde numele și prenumele șoferilor este indicat: Ampatzidis Nikolaos și Almanov Grygoriy, în care au fost incluse o parte din mărfurile reținute în cadrul controlului, totodată în 11 declarații vamale există mențiunea prin care pasagerii se refuză de mărfurile înscrise în acestea, fiind indicate la rugămintea șoferilor, cărora le aparțin. La majoritatea declarațiilor vamale este indicată aceeași listă de mărfuri, cu cantitate aproximativ similară la toate declarații vamale.

De asemenea au fost respinse și argumentele inculpaților precum că, nu pot răspunde pentru lucrurile și obiectele pasagerilor care erau 19 la număr, din autobuzul pe care îl conduceau, unde la fel au îndeplinit declarația vamală, întrucât s-a constatat că pasagerii au îndeplinit declarațiile DV-6 la solicitarea șoferilor prin dictare, fapt confirmat prin mențiunea fiecărui pasager.

Mai mult, martorul Ciobanu Nicu, a declarat că Almanov Grygoriy a împărțit pasagerilor declarațiile vamale neîndeplinite, la care a rugat să, completeze declarațiile respective și a dictat care și ce coloană trebuie să fie completată.

În cadrul ședinței instanței de apel, inculpații au renunțat în continuare la audierea în calitate de martori, a pasagerilor Leoghenikaia Alia, Almanova Rozalia, Bulașova Valentina, Șevcenco Tatiana, Atcozianova Anna, Melichean Izabela, Todorova Anna, Palii Anna, Șevcenco Liubovi, Zivolenco Iurii,

Trofimișina Liudmila, Miteva Anna, Kriukova Valentina, Leghenchii Serghei, Ivanova Vitalina.

Instanța de apel a apreciat critic și argumentul invocat de către inculpați în cererea de apel precum că, nu pot fi admisibile declarațiile colaboratorilor vamali date în calitate de martori (Goroșenco Dumitru, Simcov Ion, Ceban Mihail, Ghețiu Sergiu) întrucât aceste persoane au efectuat acțiunile inițiale de percheziție a automobilului, reținerea mijlocului de transport, verificarea declarațiilor vamale a pasagerilor autocarului, ce au servit la pornirea urmăririi penale, apreciindu-l ca pe o metodă de a se apăra și eschiva de la răspundere penală.

Instanța de apel a statuat, că declarațiile martorilor Ceban Mihail, Goroșenco Dumitru, Ghețiu Sergiu și Semcov Ivan sunt pertinente și concludente, care coroborează între ele și cu probele în cauză.

4.2. Cu referire la argumentele invocate în cererea de apel declarată de procuror privind stabilirea pedepsei, instanța de apel a menționat, că potrivit art. 76 alin. (1) al Tratatului între Republica Moldova și Ucraina cu privire la asistența juridică și relațiile juridice în materie civilă și penală, Părțile Contractante comunică reciproc despre sentințele definitive pronunțate în instanțele judecătorești ale unei Părți Contractate privind cetățenii celeilalte Părți Contractante.

Analizând materialele dosarului, instanța de apel a constatat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, reținând că inculpații au comis o infracțiune care conform art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, anterior nu au fost atrași la răspundere penală (f.d. 113, 114, vol.I), circumstanțe care atenuază sau agravează răspunderea inculpaților nu au fost stabilite, iar corectarea și resocializarea inculpaților este posibilă cu aplicarea în privința acestora a pedepsei sub formă de 4 ani închisoare, pentru fiecare, fără executarea reală, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și stabilirea unei perioade de probațiune de 2 ani, fiecăruia.

Instanța de apel a respins afirmațiile procurorului precum că, atât la etapa urmăririi penale, cât și în cadrul cercetărilor judecătorești, Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos vina nu au recunoscut, au încercat pe tot parcursul cercetărilor să inducă în eroare atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată; infracțiunea a fost pregătită și executată cu un plan bine determinat, inculpații fiind convinși, reieșind din comportamentul lor, că chiar dacă vor fi descoperiți, o să scape de la pedeapsa pentru acțiunile sale; inculpații sunt cetățeni străini și nu au loc permanent de trai sau chiar temporar în R. Moldova, rezultă, că ei nu o să execute pedeapsa stabilită de instanță, totodată, reieșind din faptul că Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos nu au manifestat căință sinceră, condamnarea lor cu suspendarea condiționată a fost aplicată de instanță nejustificat.

În acest sens, instanța de apel a notat că, reieșind din prevederile art. 80 alin. (1) al Tratatului între Republica Moldova și Ucraina cu privire la asistența juridică și relațiile juridice în materie civilă și penală, Părțile Contractante pot să

preia executarea hotărârilor definitive, vizând pedepsirea la privațiune de libertate, or, inculpații sunt domiciliați în Ucraina, regiunea Odessa, prin urmare aceștia vor executa pedeapsa penală pe teritoriul Ucrainei, fapt prevăzut de tratatul internațional.

Cu referire la practica CEDO, instanța de apel a menționat că în cauza Aleksandr Aleksandrov v. Rusia, hot. 27.03.2018, Curtea a reținut încălcarea art. 14 din Convenție, manifestată prin încălcarea refuzului de a pronunța o pedeapsă non-privativă de libertate, dat fiind locul de reședință al reclamantului nu se află în regiunea aceea sau pe lângă regiunea unde a fost judecat și condamnat. Instanța nu a analizat argumentul existenței unei discriminări invocat de către avocatul reclamantului și nu a oferit vreo justificare pentru tratamentul diferențiat. Prin urmare, nu s-a demonstrat că tratamentul diferențiat a urmărit realizarea unui scop legitim sau a avut justificare obiectivă și rezonabilă (*a se vedea nota informativă Moldovan și alții v. România (nr.2) 12 iulie 2005.*)

În concluzie instanța de apel a statuat, că prima instanța a aplicat inculpaților o pedeapsă în limitele legislației penale și nu este generată de faptul că inculpații sunt cetățeni străini și nu au loc permanent de trai sau chiar temporar în R. Moldova, ce ar duce la neexecutarea pedepsei stabilite de instanță.

5. Procurorul, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului procurorul invocă dezacordul cu soluția instanțelor de fond privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, susținând că la examinarea cauzei instanțele au încălcat prevederile art. art. 61 alin. (2), 75 alin. (1), 90 alin. (1) Cod penal; art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Remarcă procurorul, că instanțele de fond aplicând față de inculpați prevederile art. 90 Cod penal, fără a dispune în dispozitivul deciziei prevederea obligatorie din norma vizată că executarea pedepsei se suspendă condiționat, dacă în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnații nu vor săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, vor îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, nu s-a luat în considerare că inculpați au săvârșit o infracțiune gravă, au trecut prin contrabandă bunurile a căror valoare totală în vamă constituie 129300.63 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari, fără prezența circumstanțelor atenuante.

Subliniază acuzatorul de stat, că circumstanțele care au servit temei pentru aplicarea pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen 4 ani, nu mai pot fi invocate și ca motivare de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

Mai remarcă recurentul, că:

- infracțiunea prevăzută de art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, prevede pedeapsă penală de la 3 până la 10 ani închisoare; fiind o infracțiune din categoria celor grave;

- circumstanțe atenuante sau agravante, potrivit art. art. 76-77 Cod penal, în privința inculpaților nu au fost stabilite;

- atât la faza de urmărire penală, cât și în cadrul cercetărilor judecătorești, Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos vina nu au recunoscut, au încercat pe

tot parcursul procesului penal să inducă în eroare atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată;

- infracțiunea comisă de inculpați a fost pregătită și executată cu un plan bine determinat, Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos fiind convinși, reieșind din comportamentul lor, chiar dacă vor fi descoperiți, vor scăpa de la pedeapsă pentru acțiunile sale;

- inculpații sunt cetățeni străini și nu au loc permanent de trai sau chiar temporar în Republica Moldova, rezultă, ca ei nu vor executa pedeapsa stabilită de instanță.

Astfel, în opinia recurentului decizia contestată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția de menținere a pedepsei stabilite inculpaților de prima instanță, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu situația de fapt existentă.

Subsidiar invocă acuzarea, că apelul inculpaților a fost introdus tardiv, deoarece sentința a fost pronunțată integral la 10 mai 2017, cu participarea inculpaților și cu participarea translatorului, nefiind constatate motive întemeiate care a determinat depunerea apelului de către inculpați cu întârziere.

6. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, rezultă că acuzatorul de stat invocă dezacordul cu hotărârile instanțelor de fond sub aspectul individualizării pedepsei penale stabilite inculpaților Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos, făcând referire în acest sens la erorile de drept prevăzute la pct. 6), 7), 10) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când apelul a fost introdus tardiv ori când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că procurorul consideră greșită aplicarea de către prima instanță a prevederilor art. 90 Cod penal, precum și menținerea acestei soluții de către instanța de apel, însă analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei, rezultă că instanțele de fond i-au recunoscut vinovați pe Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos în baza art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, stabilindu-le pedeapsa de 4 ani închisoare, pentru fiecare, iar în temeiul

art. 90 Cod penal, executarea pedepsei le-a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani, fiecăruia.

Argumentele recurentului prin care acesta invocă dezacordul cu stabilirea pedepsei cu suspendare condiționată în privința inculpaților au fost invocate și la judecarea cauzei în ordine de apel, cărora le-a fost dată o apreciere corespunzătoare, soluția respectivă fiind în întregime asimilată și de către instanța de recurs, deoarece instanța de apel la individualizarea pedepsei a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, așa cum este descris în pct. 4 din prezenta decizie, fiind luate în considerație circumstanțele nerecunoașterii vinovăției de către inculpați, lipsa circumstanțelor agravante și atenuante, faptul că infracțiunea săvârșită de inculpați face parte din categoria celor grave.

Totodată, prin prisma jurisprudenței CEDO și prevederilor Tratatului între Republica Moldova și Ucraina cu privire la asistența juridică și relațiile juridice în materie civilă și penală, instanța de apel corect a concluzionat, că în privința inculpaților Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos nu au fost stabilite impedimente pentru dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei penale stabilite în temeiul art. 90 Cod penal, reeducarea acestora fiind posibilă și fără lipsirea lor de libertate, în speță existând pârghii pentru asigurarea executării pedepsei stabilite inculpaților în țara unde își au aceștia domiciliul.

Prin urmare, instanța de recurs conchide, că pedeapsa stabilită inculpaților a fost individualizată în corespundere cu prevederile legale, iar argumentele recurentului în acest sens sunt neîntemeiate.

Sub aspectul temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală și invocat de recurent, în sensul că instanța de apel a admis spre examinare apelul tardiv al inculpaților fără motive întemeiate, Colegiul penal de asemenea îl apreciază ca fiind pasibil respingerii, din considerentele care urmează a fi descrise.

Din procesul-verbal al ședinței de judecată în prima instanță rezultă că sentința a fost pronunțată integral la 10 mai 2017, în lipsa inculpaților, iar la 23 mai 2017 copia acestei hotărâri a fost expediată la adresa de domiciliu a inculpaților, în XXXXX și în XXXXX (f.d. 104-105, vol.II), fără a fi specificat dacă aceasta a fost tradusă în limba pe care inculpații o cunosc.

După depunerea apelului de către acuzatorul de stat, instanța de apel constatând că sentința nu a fost tradusă în limba pe care inculpații o cunosc - limba rusă și copia traducerii nu a fost expediată în adresa inculpaților, prin scrisoarea din 07 iunie 2017 a dispus remiterea dosarului penal în Judecătoria Cahul, pentru traducerea sentinței în limba rusă și înmânarea acesteia inculpaților, precum și pentru traducerea apelului depus de către procuror (f.d. 114-116, vol.II).

Dat fiind faptul, că la materialele dosarului nu au fost anexate acte confirmative privind expedierea și recepționarea de către inculpați a copiei sentinței traduse în limba rusă, instanța de apel a dispus la data de 20 martie 2018 expedierea acesteia și a apelului declarat de procuror tradus în limba rusă în adresa inculpaților (f.d. 176, vol.II), iar prin încheierea din 16 mai 2018, instanța de apel a considerat apelul inculpaților Almanov Grygoriy și Ampatzidis

Nikolaos, ca fiind depus în termen, indicând motivele care au fundamentat soluția respectivă (f.d. 193-195, vol.II).

Prin urmare, Colegiul penal consideră că sunt lipsite de suport probator argumentele acuzatorului de stat, precum că sentința a fost pronunțată integral la 10 mai 2017, cu participarea inculpaților și cu participarea translatorului, nefiind constatate motive întemeiate care a determinat depunerea apelului de către inculpați cu întârziere, or, din materialele dosarului s-a constatat cu certitudine că inculpații Almanov Grygoriy și Ampatzidis Nikolaos nu au fost prezenți la pronunțarea sentinței, copia acesteia tradusă în limba rusă fiindu-le expediată doar de către instanța de apel.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursului declarat de către procuror, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7.În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 iunie 2018, în cauza penală în privința lui *Almanov Grygoriy XXXXX* și *Ampatzidis Nikolaos XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **28 februarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor